

Tone Pavček

O avtorju:

Tone Pavček se je rodil leta 1928 v Šentjurju pri Novem mestu. Študiral je pravo v Ljubljani in študij tudi uspešno zaključil. Sprva je deloval kot novinar pri Ljubljanskem dnevniku in Ljudski pravici, kasneje pa tudi kot ravnatelj Mladinskega gledališča v Ljubljani in nato do upokojitve kot glavni urednik Cankarjeve založbe. Zdaj je upokojen in živi v Ljubljani. Pavček je bil pesnik in prevajalec. Prevajal pa je večinoma rusko poezijo, delno pa tudi še iz drugih slovanskih jezikov.

Pavčkovo pesniško delovanje:

Svoje prve pesmi je izdal skupaj s Kovičem, Menartom in Zlobcem, in sicer v zbirki *Pesmi štirih*. Pavček pri svoji poeziji izhaja iz socialnega realizma, ki pa ga razjiva v smeri intimizma. Za intimizem je značilno, da je začel izpodrivati objektivno tematiko povojnih let in se začel upirati na človekovo notranje, intimno doživljanje. Poezija je ponovno postala bolj subjektivna. Prva intimistična pesniška zbirka po vojni v Sloveniji je bila zbirka *Pesmi štirih*. Za Pavčka je značilna vitalistična naravnost, ki pa ji kasneje zamenjata bolj resna refleksija in mračnejše razpoloženje. Razlog za to spremembo v Pavčkovi poeziji so bile težke življenjske preizkušnje. Predvsem ga je prizadela smrt sina Marka, ki je bil tudi nadarjen pesnik. V obdobje Pavčkove vitalistične lirike bi lahko uvrstili tri pesniške zbirke: *Sanje živijo dalje* (1958), *Ujeti ocean* (1964) in *Poganske hvalnice* (1976). Svoj pesniški vrh je pa dosegel z refleksivno liriko. Sem pa spadata zbirki *Dediščina* (1983) in *Goličava* (1988). Tu je gojil napol lirično, napol refleksivno pesem, v kateri je razmišljal o usodi človeka, ujetega v prostor in čas. Napisal je tudi nekaj otroških pesmi, ki so predvsem zvočne in živahne. Sem spadajo *Juri Muri v Afriki* (1958), *Čenčarija* (1975) in *Živalski ringaraja* (1994).